

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'anové, Dr., soudce JUDr. Tomáše Novosada a soudkyně Mgr. Daniely Zemanové ve věci

žalobce: **Ing. Jiří P.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Tomášem Matouškem
sídlem Dukelská 15, 500 02 Hradec Králové

proti
žalované: **Barrandov Televizní studio a.s.**, IČO 41693311
sídlem Kříženeckého náměstí 322/5, 152 00 Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Markem Hejdukem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobce i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25. května 2020, č. j. 10 C 65/2019-191,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I **mění** tak, že se zamítá žaloba s žalobním požadavkem, aby se žalovaná **zdržela tvrzení**, že
- žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaslal do První městské banky a.s. finanční prostředky Hlavního města Prahy ve výši 300 mil. Kč;
 - žalobce vyhrožuje žalované a že takové jednání žalobce je extraliga vyhrožovacího trumbelínství a vrchol vyhrožovacího idiotství;

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

- žalobce byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD;

- žalobce byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma;

jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II

a) ve vztahu **k omluvě, kterou má žalovaná odvíšlat v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa, mění** tak, že se zamítá žaloba s žalobním požadavkem, aby omluva, kterou je žalovaná povinna odvíšlat v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa obsahovala tyto části:

„a 3. 12. 2018 a Kauzy Jaromíra Soukupa odvíšlaného dne 10. 10. 2018“;

„zaslal do První městské banky a.s. finanční prostředky Hlavního města Prahy ve výši 300 mil. Kč;

„, resp. 133“

„- v době, kdy Ing. P. působil xxx xxx – Xxx, byl této straně, tedy Ing. P., poskytnut finanční dar ve výši 250.000,- Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jiří M., který sám tyto finanční prostředky poslal“;

„- Ing. P. nám vyhrožuje a že takové jednání Ing. P. je extraliga vyhrožovacího trumbelínství a vrchol vyhrožovacího idiotství“;

„- Ing. P. byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD“;

„- a že Ing. P. byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma.“;

a ve zbývajícím rozsahu se ve vztahu k povinnosti uveřejnit omluvu v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II **potvrzuje**.

b) ve vztahu **k omluvě, kterou má žalovaná odvíšlat v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa, mění** tak, že se zamítá žaloba s žalobním požadavkem, aby omluva, kterou je žalovaná povinna odvíšlat v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa obsahovala tyto části:

„Týden podle Jaromíra Soukupa odvíšlaných dne 1. 6. 2018, 20. 8. 2018 a 3. 12. 2018 a“;

„- Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaslal do První městské banky a.s. finanční prostředky Hlavního města Prahy ve výši 300 mil. Kč a nečinně přihlížel tomu, jak byla banka vytunelována“;

„, 132, resp.“

„- Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč“;

„- Ing. P. nám vyhrožuje a že takové jednání Ing. P. je extraliga vyhrožovacího trumbelínství a vrchol vyhrožovacího idiotství“;

„- Ing. P. byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD“;

„- a že Ing. P. byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma.“;

a ve zbývajícím rozsahu se ve vztahu k povinnosti uveřejnit omluvu v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II **potvrzuje**.

III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

- a) ve vztahu k bodům 1) a 2) **potvrzuje** v rozsahu povinnosti **odstranit** z pořadu části v čase 12:34 až 12:36 (slova „xxx“), 12:55 až 14:55, 15:35 až 16:59; ve zbývajícím rozsahu (tj. 12:18 až 12:33 a 12:37 až 12:51) se **mění** tak, že žaloba se v tomto rozsahu zamítá;
- b) ve vztahu k bodu 3) **mění** tak, že se žaloba zamítá v rozsahu povinnosti odstranit z pořadu části v čase 13:20 až 14:38, jinak se **potvrzuje**;
- c) ve vztahu k bodu 4) **mění** tak, že se žaloba zamítá v rozsahu povinnosti odstranit z pořadu části v čase 0:18 až 0:48, 2:56 až 3:26, 7:21 až 7:24, 7:35 až 7:37, 7:44 až 7:52, 7:54 až 8:02.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV **potvrzuje**.
- V. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku ve výši **dalších 50 000 Kč**, ve zbývajícím rozsahu, tj. co do zamítnutí částky 900 000 Kč, se v tomto výroku **potvrzuje**.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku ve výši **10 968 Kč** do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Ing. Tomáše Matouška.

Odůvodnění:

1. Žalobce se **žalobou** podanou dne 13. března 2019 u Obvodního soudu pro Prahu 5 jako soudu prvního stupně domáhá ochrany osobnosti. Žádá (po změně ze dne 31. ledna 2020 připuštěné usnesením ze dne 6. února 2020), aby soud uložil žalované zdržovací a odstraňovací povinnost, jakož i povinnost poskytnout žalobci na odčinění nemajetkové újmy omluvu a finanční satisfakci, jak je konkrétně uvedeno v bodu 3 odůvodnění tohoto rozsudku.

Žalobce tvrdí, že žalovaná zasáhla do jeho osobnostních práv obsahem několika pořadů vysílaných na TV Barrandov, a to konkrétně 1) Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 1. června 2018, 2) Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 20. srpna 2018, který se obsahově shoduje s pořadem ad 1), 3) Kauzy Jaromíra Soukupa ze dne 10. října 2020, 4) Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 3. prosince 2020.

Pořadu ad 1) a jeho repríze ad 2) žalobce vytýká, že obsahují nepravdivá tvrzení o tom, že 1) žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaslal do První městské banky a.s. finanční prostředky Hlavního města Prahy ve výši 300 mil. Kč a nečinně přihlížel tomu, jak byla banka vytunelována; 2) v souvislosti s působením žalobce v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 132, resp. 133 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem; 3) žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč. Také pořadu ad 3) žalobce vytýká, že obsahuje nepravdivá tvrzení o žalobci a Městské bance a o žalobci a nezákonných veřejných zakázkách, jako už pořady ad 1) a 2), navíc pak i nepravdivé tvrzení o tom, že v době, kdy žalobce působil xxx xxx – Xxx, xxx, tedy žalobci, poskytnut finanční dar ve výši 250 000 Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jiří M., který sám tyto finanční prostředky poslal. Pořadu ad 4) pak žalobce vytýká, že na adresu žalobce obsahuje nepravdivá tvrzení a zesměšňující a urážlivé výroky sdělované veřejnosti pouze s cílem žalobce poškodit; konkrétně žalobci vadí, že je o něm v pořadu tvrzeno, že vyhrožuje žalované, že jednání žalobce je extraliga vyhrožovacího trumbelinství a vrchol vyhrožovacího idiotství, že žalobce byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD a že žalobce byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma. Žalobce nepopírá, že byl od roku 1999 předsedou dozorčí rady První městské banky, ani to, že banka měla problémy, jednalo se však o problémy z minulosti (1995 – 1998), kdy došlo k nashromáždění nedobytných pohledávek z úvěrů. Žalobce se podílel na jejich řešení, tvrzené prostředky nikam neposílal a tupě nepřihlížel

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

tunelování banky, naopak podílel se na její záchraně. Odmítl, že by mu mohla být přičítána odpovědnost za problémové zakázky po povodních, oblast stavební činnosti a investic, nebyla v jeho kompetenci. V oblasti jeho gesce (byl náměstek pro finance) žádná ze zakázek nebyla v rozporu se zákonem. Ani výstavba skleníku Fata Morgana nespádala do oblasti jeho zodpovědnosti. Žalobce nesporně, že od společnosti Velantis s. r. o. XXX sponzorský dar obdržela, ale bylo to v roce 2012, Jiří M. se stal jednatelem až v druhém polovině roku 2014.

2. **Žalovaná** žalobu považuje za nedůvodnou. Žalobce jako xxx a osoba, která usiluje o návrat do politiky, byl a nadále je osobou veřejného zájmu a je tak povinen snášet vyšší míru kritiky. Napadaná tvrzení se zakládají na pravdě a žalovaná pouze opakuje již dříve jinými médii sdělené pochybnosti. Kritika je opodstatněná a nevybočuje z konceptu pořadu, ve kterém zazněla. K výroku, který se týká žalobce a Městské banky, uvedla, že je založen na pravdivostním základě. Žalobce byl od roku 1998 náměstkem primátora hl. m. Prahy pro oblast finanční politiky a byl z titulu své funkce předsedou dozorčí rady předmětné banky, jejímž většinovým akcionářem město bylo. Rozhodnutí o změně výše základního kapitálu musel vzhledem ke svému postavení schválit. V situaci, kdy za neoprávněné vyvedení peněz z banky byli odsouzeni Martin Š. a Jiří Z., představuje tvrzení o tom, že žalobce tupě přihlížel vytunelování banky, přípustnou novinářskou zkratkou. Pokud jde o téma žalobce a nezákonných veřejných zakázek po povodních, žalovaná namítá, že pouze informovala o dříve hojně mediálně probírané kauze Matra a další tvrzení o počtu prověřovaných a nezákonných veřejných zakázek určitého druhu bylo obecné a nemělo na žalobce přímou vazbu, závěry žalované jsou přípustné, založené na pravdivostním základě. I tvrzení o žalobci a skleníku Fata Morgana jsou také založena na pravdivostním základě. Žalobce, který byl v rozhodné době zastupitelem, se jako člen zastupitelstva podílel na rozhodnutí o dostavbě skleníku za neplánovanou částku. K tvrzení o sponzorském daru žalovaná uvedla, že okolnosti poskytnutí daru ze strany společnosti Velantis s. r. o., ve které figuroval Jiří M., jsou minimálně kontroverzní a média se jim věnovala již v minulosti. K výroky z pořadu z prosince 2018 pak uvedla, že je pravdou, že žalobce moderátoru žalované prostřednictvím médií vyhrožoval a výroky pronesené na adresu žalobce nevybočují z konceptu pořadu, ve kterém zazněly. Žádným z napadených výroků žalovaná neoprávněně nezasáhla do osobnostních práv žalobce, jeho požadavky jsou nedůvodné, žalobce jimi usiluje o nepřípustnou cenzuru. Žalobce navíc nepožívá dobré pověsti, napadaná tvrzení tak ani do ní nemohla zasáhnout.
3. **Soud prvního stupně** v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobě vyhověl v rozsahu požadavku na zdržení se, odstranění i omluvu, i pokud jde o požadavek na zadostiučinění v penězích, shledal jej důvodným, avšak pouze co do částky 50 000 Kč, v rozsahu zbylých 950 000 Kč žalobu zamítl. Konkrétně rozhodl soud prvního stupně tak, že žalované uložil povinnost zdržet se tvrzení o tom, že v souvislosti s působením žalobce v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 132, resp. 133 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem; žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč; v době, kdy žalobce působil xxx xxx – Xxx, byl této straně, tedy žalobci, poskytnut finanční dar ve výši 250.000,- Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jiří M., který sám tyto finanční prostředky poslal; žalobce vyhrožuje žalované a že takové jednání žalobce je extraliga vyhrožovacího trumbelinství a vrchol vyhrožovacího idiotství; žalobce byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD; žalobce byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma (výrok I), dále žalované uložil povinnost do jednoho měsíce od právní moci rozsudku uveřejnit ve vysílání pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa a ve vysílání pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa omluvu žalobci v tomto znění: „Omlouváme se panu Ing. Jiřímu P. za nepravdivé a dehonestující výroky na jeho adresu, které jsme uvedli v pořadech Týden podle Jaromíra Soukupa odvysílaných dne 1. 6. 2018, 20. 8. 2018 a 3. 12. 2018 a Kauzy Jaromíra Soukupa odvysílaného dne 10. 10. 2018 o tom, že Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaslal do První

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

městské banky a.s. finanční prostředky Hlavního města Prahy ve výši 300 mil. Kč a nečinně přihlížel tomu, jak byla banka vytunelována; v souvislosti s působením Ing. P. v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 132, resp. 133 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem; Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč; v době, kdy Ing. P. působil xxx xxx – Xxx, byl této straně, tedy Ing. P., poskytnut finanční dar ve výši 250.000,- Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jirí M., který sám tyto finanční prostředky poslal; Ing. P. nám vyhrožuje a že takové jednání Ing. P. je extraliga vyhrožovacího trumbelinství a vrchol vyhrožovacího idiotství; - Ing. P. byl pro většinu lidí totálně nevolitelnou zatuchlou hmotou z kmotrovských časů ČSSD; a že Ing. P. byl brán jako arogantní klaun s nulovým charisma. Barrandov Televizní Studio a.s.“ (výrok II); dále žalované uložil do 3 dnů od právní moci rozsudku odstranit z video archivu na adresách xxx xxx xxx xxx xxx tyto části pořadů: 1) pořad Týden podle Jaromíra Soukupa odvysílaný dne 1.6.2018: čas 12:18 až 12:51, čas 12:55 až 14:55, čas 15:35 až 16:59; 2) pořad Týden podle Jaromíra Soukupa odvysílaný dne 20.8.2018: čas 12:18 až 12:51; čas 12:55 až 14:55; čas 15:35 až 16:59; 3) pořad Kauzy Jaromíra Soukupa odvysílaný dne 10.10.2018: čas 9:00 až 10:17; čas 10:22 až 11:33; čas 13:20 až 14:38, a 4) pořad Týden podle Jaromíra Soukupa odvysílaný dne 3.12.2018: čas 0:18 až 0:48; čas 2:56 až 3:26; čas 7:21 až 7:24; čas 7:35 až 7:37; čas 7:44 až 7:52; čas 7:54 až 8:02 (výrok III); dále žalované uložil povinnost zaplatit žalobci částku 50 000 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok IV) a v části, ve které se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 950 000 Kč, žalobu zamítl (výrok V). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 53 539 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok VI).

4. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace uvedených v písemném odůvodnění napadeného rozsudku. Soud prvního stupně vyhodnotil po provedeném dokazování napadaná skutková tvrzení, která žalovaná odvysílala v prvních třech pořadech (ze dne 1. června 2018, 20. srpna 2018 a 10. října 2018) za nepravdivá a napadané výroky ze čtvrtého z pořadů (ze dne 3. prosince 2018) jako nepřipustnou kritiku, když se jedná o hodnotící soudy bez pravdivostního základu, jejichž primárním a zjevně jediným cílem bylo zesměšnit žalobce. Po tomto závěru a na základě postoje žalované v řízení, kdy svá pochybení jakkoli neuznávala a hrozí tak jejich opakování, vyhověl požadavku na zdržení se, na omluvu i odstranění napadaných částí pořadu z video archivu na [www. barrandov.tv](http://www.barrandov.tv). Požadovanou veřejnou omluvu v pořadech Týden podle Jaromíra Soukupa a Kauzy Jaromíra Soukupa, jakož i částku 50 000 Kč soud prvního stupně vyhodnotil jako přiměřené zadostiučinění na odčinění nemajetkové újmy vzniklé žalobci odvysíláním pořadů. Vyšší částku již důvodnou neshledal.
5. Rozsudek soudu prvního stupně napadli **odvoláním žalobce** (v rozsahu zamítavého výroku V) **a žalovaná** (v rozsahu vyhovujících výroků I až IV a nákladového výroku VI).
6. **Žalobce** sice souhlasí s kritérii, na základě kterých soud prvního stupně dospěl k závěru, že v konkrétním případě žalobci vzniklo právo i na zadostiučinění v penězích a na jejichž základě posuzoval i výši finanční satisfakce, vytýká však soudu prvního stupně, že na základě těchto kritérií stanovil výši zadostiučinění nedostatečně vysoko. Přiznaná částka dostatečně nereflektuje silnou intenzitu zásahu ani jeho povahu a způsob. Připomíná, že k zásahu došlo v celoplošném televizním vysílání, opakovaně, v období šesti měsíců, přičemž zjevně v souvislosti s předvolební kampaní a volbami do Senátu v roce 2018, ve kterých se žalobce ucházel o mandát. Žalobce poukazuje na pro něj příznivé výsledky k důkazu předloženého veřejného průzkumu, které mu dávaly vysoké šance na zvolení. Neúspěch v senátních volbách lze podle žalobce přičítat právě i mediálním výstupům žalované. Jde o záležitosti staré 20 i více let a jejich prezentování odporuje principu práva na zapomnění. Nepravdivými tvrzeními byl žalobce osočen z protiprávních jednání značného finančního rozsahu. V posledním z napadaných pořadů pak žalovaná žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

urážela a hanila proto, že se dozvěděla, že se žalobce hodlá proti jednání žalované soudně bránit. Přiznaná částka neplní ani sankčně preventivní funkci a je i nižší, než se obvykle přiznává. Případobňuje svou věc sporu Tomáše T., který byl před senátními volbami mediálně nařčen z chybného či závadného hospodaření s finančními prostředky divadla, a dostalo se mu vyššího zadostiučinění než žalobci, který byl nařčen z pochybení v řádově vyšším objemu peněz. Navrhuje tak, aby odvolací soud změnil napadený výrok V rozsudku soudu prvního stupně tak, že žalobě vyhoví i co do částky 950 000 Kč.

7. **Žalovaná** nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně o nepravdivosti zveřejněných tvrzení. Zdůrazňuje, že všechny kauzy žalobce, o kterých referovala, provázela kontroverze a byly předmětem širokospektrálního mediálního zájmu, k čemuž předložila důkazy. Ve vztahu ke kauze První městské banky soudu prvního stupně vytýká, že bez dalšího přijal závěr o zvýšení základního kapitálu minimálně o 350 000 120 Kč, aniž by se však zabýval tím, zda vynaložení takové částky bylo potřebné, zda k záchraně banky nepostačovaly prostředky méně zatěžující veřejný rozpočet a zda šlo o postup s péčí řádného hospodáře. Poukazuje na to, že k záchraně banky zvýšením základního kapitálu se sám žalobce v řízení hlásí, výrok, že „tupě přihlížel tunelování“ je hodnotícím soudem, který jako takový nepodléhá prokazování z hlediska pravdivosti. Žalovaná nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že výroky, že žalobce nalil do banky 300 milionů a tupě přihlížel jejímu tunelování, nemají pravdivostní základ. Podle žalované soud prvního stupně dostatečně neodlišil skutková tvrzení a hodnotící soudy, a tak věc nesprávně právně hodnotil. Pokud jde o kauzu veřejných zakázek po povodních, žalovaná opakuje svou obranu proti žalobě, že výroky ohledně pochybných zakázek na pražském Magistrátu z let, kdy tam žalobce působil jako náměstek pro finance, jsou do značné míry novinářskou nadsázkou a ve zbytku obecným konstatováním a pravdivým sdělením na základě šetření ÚHOS, přičemž výsledky tohoto šetření žalovaná osobně nespojovala se žalobcem, výrok o snech ekonomických náměstků je přípustnou novinářskou nadsázkou reflektující problematičnost situace zadávání veřejných zakázek ve stavech živelných pohrom. Ke kauze Fata Morgana žalovaná zdůraznila, že žalobce v rozhodnou dobu, kdy se kontroverzní zakázka až desetkrát prodražila, působil v Praze jako ekonomický náměstek a zastupitel. O problému musel z titulu své funkce vědět. Výrok žalované upozorňuje na nehospodárnost nakládání s veřejnými prostředky v době, kdy žalobce působil na postu ekonomického náměstka primátora. Kauzu Matra žalovaná hodnotila pouze jako zajímavou, což v kontextu dalších je oprávněný hodnotící soud. Informace ve vztahu ke kauze Velantis navazují na již zveřejněné informace renomovaných novinářů, kteří upozornili na nestandardní dar politické straně, xxx byl žalobce, společností, jejímž pozdějším jednatelem se stala osoba zjevně v roli „bílého koně“. Takový dar logicky poutá pozornost veřejnosti. Ani závěry soudu prvního stupně k dalším napadaným výrokům žalované nepovažuje žalovaná za správné. Vytýká soudu prvního stupně nedostatečné rozlišení skutkových tvrzení a hodnotových soudů, kritiku považuje za v mezích svobody projevu, připomíná, že kritika směřovala proti osobě veřejného zájmu a týkala se věcí veřejného zájmu, nikoli soukromé sféry žalobce. Nesouhlasí ani se závěrem soudu prvního stupně, že jediným cílem bylo hanobení žalobce. Dále vytýká soudu prvního stupně nedostatečné zjištění skutkového stavu, konkrétně jí vadí, že výpovědi svědkyň K. a P. soud prvního stupně přes jejich vztah k žalobci hodnotil jako věrohodné, jakož i to, že nevyslechl jí navržené svědkyně F. a P., které též měly vypovídat k dopadu napadaných tvrzení na žalobce v jeho blízkém okolí. Bez ohledu na nedůvodnost žaloby jako celku, je žalovaná přesvědčena, že zde nejsou dány podmínky pro požadovanou formu satisfakce, jak se již vyjádřila ve svém předchozím podání ze dne 31. ledna 2020. Navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrociích změnil tak, že žalobu zamítne a přizná žalované náhradu nákladů řízení, případně navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Odvolání žalobce považuje žalovaná za nedůvodné. Shodně se soudem prvního stupně žalobce považuje za osobu veřejného zájmu (a poukazuje i na aktuální informaci o záměru žalobce být poradcem předsedy ČSSD), která je z toho titulu povinna snášet vyšší míru kritiky, argumentaci právem být zapomenut považuje za zcela míjející se s předmětem projednávané věci, výsledky veřejného průzkumu s ohledem na období sběru dat a metodiku nepovažuje za relevantní důkaz k tomu, že napadaná tvrzení žalované zapříčinila žalobcům neúspěch v senátních volbách. Žalovaná je nadále přesvědčena, že do práv žalobce neoprávněně nezasáhla, jednala v mezích ústavně chráněné svobody projevu. Nesouhlasí s postojem žalobce na uplatnění sankční funkce zadostiučinění v penězích.
9. Žalobce považuje za nedůvodné odvolání žalované a nesouhlasí s jejími závěry ve vyjádření k odvolání žalobce. Ke kauze První městské banky zdůrazňuje, že žalovaná podala informaci tak, jako by žalobce odpovídal za špatnou finanční situaci banky, to se však nezakládá na pravdě. Odsouzení konkrétních osob v souvislosti s bankou se týkalo období před působením žalobce. Žalobce ve svém vyjádření nesporně žalovanou tvrzenou kontroverznost kauz Fata Morgana či Matra, ale zdůrazňuje, že žalovaná nepravdivě s těmito kauzami spojila žalobce. Ke kauze Velantis poznamenává, že sama žalovaná svým odvoláním nepřímo potvrzuje důvodnost žaloby, když zmiňuje, že zmíněná osoba se jednatelem stala až po poskytnutí daru. Nesouhlasí se závěry žalované o oprávněnosti její kritiky. Trvá na svém odvolání a jeho důvodech a nesouhlasí s obranou žalované.
10. **Odvolací soud** přezkoumal z podnětu odvolání žalované a žalobce rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu včetně řízení, které vydání rozsudku předcházelo (§ 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání obou účastníků je částečně důvodné.
11. Soud prvního stupně si ke svému rozhodnutí opatřil v zásadě dostatečná skutková zjištění a tyto většinou správně právně hodnotil. Odvolací soud se ve prospěch žalované odchytil v závěrech o (ne)oprávněnosti zásahu obsahem pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 3. prosince 2018, ve vztahu k němu shledal žalobu zcela nedůvodnou. Pokud jde o pořad Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 1. června 2018 a jeho reprízu ze dne 20. srpna 2018, odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně neshledal za neoprávněný zásah pouze část napadaného tvrzení žalované týkající se kauzy První městská banka, jinak se v závěru o neoprávněnosti zásahu dalšími napadanými výroky se soudem prvního stupně plně ztotožnil. Ve vztahu k pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně neshledal napadané tvrzení žalované týkající se kauzy První městská banka za neoprávněné ani zčásti, ve vztahu ke zbývajícím dvěma napadaným výroky se se soudem prvního stupně ztotožnil.
12. Odvolací soud zopakoval k důkazu postupem podle § 213 odst. 2 o. s. ř. Zprávu SANEP o průzkumu veřejného mínění o žalobci v období 3. až 10. srpna 2018, články žalobce uveřejněné na webu parlamentnilisty.cz zmíněné v bodu 19 odůvodnění tohoto rozsudku a doplnil dokazování postupem podle § 213 odst. 4 o. s. ř. o článek P. se vrací k ČSSD a s ním i jeho osobní přítel ze dne 24. července 2020 (dostupný na [https://xxx xxx xxx](https://xxx.xxx.xxx)), ze kterého nezjistil nic podstatného, a podle § 213a o. s. ř. o analýzu Asociace televizních organizací k sledovanosti napadaných pořadů a o informace k volebním výsledkům senátních voleb v říjnu 2018 ve volebním obvodu Ostrava-město z www.volby.cz. Současně účastníkům sdělil, že Tomáš T. se ve sporu s vydavatelem deníku Blesk, jehož výsledku se žalobce dovolával při argumentaci k vyšší peněžité satisfakce, výsledně po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího (sp. zn. 3 Co 295/2013) uspěl pouze v rozsahu poloviny prvním stupněm přiznané částky, tedy co do částky 500 000 Kč.
13. Soud prvního stupně žalobce správně považoval za osobu veřejného zájmu. Žalobce působil ve vrcholné celostátní i pražské politice, navíc kauzy, jichž se týkají žalobou napadaná skutková tvrzení, jsou bezesporu tématy veřejného zájmu, stejně tak téma účasti žalobce v senátních volbách v roce 2018. Již právě jen v kontextu aspirace žalobce na post senátora ve volbách 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

se zde institut práva na zapomnění neuplatní. Žalobce žalobu navíc ani nestaví na argumentaci, že tvrzení jsou pravdivá a (jen) s ohledem na čas by již měla být zasunuta (zapomenuta), nýbrž tvrdí jejich pravdivost, u neoprávněného zásahu nepravdou ochrana není takto závislá na běhu času.

14. Soud prvního stupně i správně ve světle žalobních požadavků žalobce posoudil, že žalobce žalobou ve vztahu k prvním třem pořadům napadá tvrzení skutkové povahy, která souvisejí s činností, případně nečinností žalobce v oblastech veřejného zájmu, konkrétně jde o kauzy První městská banka, veřejné zakázky po povodních, skleník Fata Morgana a sponzorský dar od společnosti Velantis. Ve vztahu ke čtvrtému pořadu se žalobce brání proti hodnotícím soudům (příp. tzv. hybridním výrokům).

15. Kauza První městská banka

Žalobou napadané výroky mají povahu skutkových tvrzení. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že žalovaná neoprávněně zasáhla do osobnostních práv žalobce, pokud o něm v pořadu ze dne 1. června 2018 a jeho repríze ze dne 20. srpna 2018 tvrdila, že tupě přihlížel tunelování banky, neboť kritizovaný proces tunelování se týkal období před působením žalobce v bance a na pozici náměstka primátora.

Samo tvrzení žalované o mezi účastníky nesporném zvýšení základního kapitálu banky, která byla v tu dobu ve špatném ekonomickém stavu (sám žalobce uvádí, že zvýšením základního kapitálu se banka zachránila před bankrotem), které žalovaná vyjádřila slovy o „nalití 300 miliónů do černé díry jménem První městská banka“, již ale neoprávněným zásahem není, když se zakládá na pravdě a hodnocení „vytunelované“ banky jako černá díra není nijak nepatřičné. Je jisté, že rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu nebylo individuálním rozhodnutím žalobce, ale vzhledem k okolnosti, že se jednalo o oblast v jeho gesci (sám se i hlásí k tomu, že banku zachránil), je zde personifikace s žalobcem přípustná.

Z uvedených důvodů tak odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně zmínku o kauze První městská banka v pořadu ze dne 10. října 2018 nehodnotí vůbec jako neoprávněný zásah. Tam totiž žalovaná (na rozdíl od pořadu z 1. června 2018 a jeho reprízy z 20. srpna 2018) o nečinném (tupém) přihlížení tunelování ze strany žalobce ničeho netvrdí, zmiňuje pouze, že v době působení žalobce v bance probíhalo (už) vyšetřování tunelování, to nelze interpretovat jako přihlížení k tunelování.

16. Kauza veřejných zakázek po povodních

Žalobou napadané výroky mají povahu skutkových tvrzení. Sama žalovaná se brání, že její tvrzení o pochybných (132, resp. 133 ze 140) veřejných zakázkách se netýkalo žalobce. Odvolací soud však souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že jak pořad ze dne 1. června 2018 (a jeho repríza ze dne 20. srpna 2018), kde se hovoří o 132 ze 140, tak pořad ze dne 10. října 2018, kde se hovoří o 133 ze 140, vyznívají jednoznačně tak, že minimálně politická odpovědnost za nezákonnost předmětných 132, resp. 133 veřejných zakázek je z pohledu vnitřního fungování hl. m. Prahy/Magistrátu přičitatelná žalobci jako náměstkovi primátora pro oblast finanční politiky. To však, jak sama žalovaná nespornuje, není pravdou.

Odvolací soud se tak ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že nepravdivým tvrzením, kterým žalovaná spojila žalobce se 132, resp. 133 nezákonnými veřejnými zakázkami, neoprávněně zasáhla do osobnostních práv žalobce.

Pro úplnost se uvádí, že pokud jde o jmenovitou zmínku o systému Matra v pořadu ze dne 1. června 2018 (a jeho repríze ze dne 20. srpna 2018) před zmínkou o veřejných zakázkách po povodních, proti té žalobce žalobou ani výslovně nebrojí.

17. Kauza skleník Fata Morgana

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

Žalobou napadané výroky mají povahu skutkových tvrzení. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně hodnotí tvrzení žalované o tom, že žalobce zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč za nepravdivé (zavádějící). Předně, jak bylo prokázáno, tento projekt nebyl v gesci žalobce, příčina potřeby většího objemu financí nesouvisela s žalobcem a kolektivní rozhodnutí o vydání finančních prostředků (ač se na něm žalobce podílel) nelze personifikovat s žalobcem. V tom se situace liší od kauzy První městské banky. Samo tvrzení o zaplacení 200 mil. Kč by mohlo být hodnotově neutrální a nezpůsobitelné zásahu, avšak je obecně známa kontroverznost výše prostředků vynaložených na skleník Fata Morgana a tak má tvrzení negativní dopad na pověst žalobce a představuje neoprávněný zásah do jeho osobnostních práv.

18. Kauza sponzorského daru od společnosti Velantis

Žalobou napadané výroky mají povahu skutkových tvrzení. Mezi účastníky není sporu, že v době, kdy společnost Velantis poskytla sponzorský dar politické straně (zkráceně) XXX, jejímž předsedou byl žalobce, nebyl Jiří M. jednatelem společnosti. Žalovaná však v pořadu ze dne 10. října 2020 tvrdila opak. Otázka sponzorů politických stran je bezesporu otázkou veřejného zájmu, avšak veřejný zájem je zásadně jen na informacích pravdivých, takové žalovaná neposkytla a vzhledem k okolnosti, že pořad byl vysílán v roce 2018 a dar byl poskytnut v roce 2012 a časový údaj o působení Jiřího M. ve funkci byl veřejně dostupný (stejně jako ohrazení se žalobce proti nepravdivosti tvrzení jiného sdělovacího prostředku), nelze při vážení kolize svobody projevu a práva na ochranu osobnosti nesprávnost informace omluvit ani naléhavou potřebou veřejnost informovat. Žalovanou ani neomlouvá, že informace již dříve uveřejnil jiný subjekt.

Odvolací soud se tak ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že nepravdivým tvrzením, že Jiří M. byl jednatelem společnosti Velantis v době, kdy tato společnost poskytla dar politické straně XXX – Xxx, jejímž předsedou byl v tu dobu žalobce, a on sám straně finanční prostředky poslal, žalovaná neoprávněně zasáhla do osobnostních práv žalobce, byť není pochyb o tom, že osoba Jiřího M. jako jednatele společnosti je pozoruhodná.

Toto tvrzení žalovaná uvedla ale pouze v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa ze dne 10. října 2018, žádal-li žalobce omluvu i v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa, kde nezazněla, není to důvodný požadavek.

19. Kritika žalobce v pořadu ze dne 3. prosince 2018

Žalobou napadané výroky mají povahu hodnotících soudů, příp. hybridních výroků. Odvolací soud zde dospěl k závěru o důvodnosti odvolací námitky žalované ohledně přípustnosti kritiky žalobce v pořadu ze dne 3. prosince 2018.

Podle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva svoboda projevu představuje jeden z nejdůležitějších základů demokratické společnosti a jednu z hlavních podmínek jejího pokroku a rozvoje každého jednotlivce. **S výhradou čl. 10 odst. 2 Úmluvy se tato svoboda vztahuje nejen na „informace“ nebo „myšlenky“ příznivě přijímané či považované za neškodné či bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují.** Článek 10 chrání nejenom podstatu vyjádřených myšlenek a informací, ale také způsob, jakým jsou sdělovány. Tato svoboda podléhá výjimkám stanoveným v čl. 10 odst. 2, které ovšem musí být interpretovány úzce (viz např. *rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 23. září 1998, ve věci č. 24662/94 – Lehideux a Isorni proti Francii; rozsudek ze dne 25. listopadu 1999 ve věci č. 23118/93 Nilsen a Johnsen proti Norsku; rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 12. července 2001, ve věci č. 29032/95 – Feldek proti Slovensku, 2001*).

Svoboda projevu představuje jeden z konstitutivních znaků demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy (*nález Ústavního soudu ze dne 11. listopadu 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03; nález Ústavního soudu ze dne 17. července 2007, sp. zn. IV. ÚS 23/05*).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

Evropský soud pro lidská práva v *rozsudku ze dne 12. července 2001 ve věci Feldek proti Slovensku* mj. připomněl, že **čl. 10 odst. 2 Úmluvy neponechává příliš prostoru pro omezení politických projevů nebo diskusí o otázkách veřejného zájmu** (viz Sürek proti Turecku, [č. 1], 1999). Navíc jsou hranice přípustné kritiky širší vůči politikovi jako takovému než vůči soukromé osobě. Na rozdíl od té se politik nevyhnutelně a vědomě vystavuje podrobnému zkoumání svých slov a činů novináři i širokou veřejností, a musí proto projevovat větší míru tolerance (viz Lingens proti Rakousku, 1986; a Incal proti Turecku, 1998). Soud ve své judikatuře provedl rozlišení mezi tvrzeními skutečnosti („statements of fact“) a hodnotovými soudy („value judgments“). Zatímco existence skutečností může být prokázána, pravdivost hodnotových soudů není dokazatelná. Požadavek dokázat pravdivost hodnotového soudu nelze splnit a sám o sobě porušuje svobodu názoru, která je základní součástí práva chráněného článkem 10 (viz výše cit. Lingens a dále cit. Oberschlick proti Rakousku, 1990). Tam, kde je nějaké vyjádření hodnotovým soudem, může přiměřenost zasahování záviset na tom, zda pro napadené vyjádření existuje dostatečný faktický podklad, protože i hodnotový soud bez jakéhokoli faktického podkladu může být přehnaný (De Haes a Gijssels proti Belgii, 1997, a výše cit. Jerusalem).

Ústavní soud v *nálezu ze dne 5. září 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15*, k judikatuře Evropského soudu pro lidská práva připomíná, že Soud při posuzování přípustnosti výroků z hlediska svobody projevu rozlišuje mezi skutkovými tvrzeními, jejichž pravdivost lze ověřit dokazováním, a hodnotovými soudy, u nichž to – z povahy věci – možné není (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku ze dne 17. 12. 2004, stížnost č. 49017/99, § 76). Současně Ústavní soud dodává, že mnohdy ovšem charakter posuzovaného výroku vylučuje, aby o něm bylo uvažováno jako o čistém skutkovém tvrzení nebo hodnotovém soudu. Nejnovější judikatura ESLP proto opouští striktní dichotomii skutkové tvrzení/hodnotový soud a namísto toho pracuje se skutkovým tvrzením a hodnotovým soudem jako se dvěma protipóly, přičemž pomyslná přímka mezi těmito protipóly představuje jakési kontinuum (srov. např. rozsudek ESLP ve věci Karsai proti Maďarsku ze dne 1. 12. 2009, č. 5380/07, § 53). Výroky, které v sobě kombinují skutkový základ i prvek hodnocení, se označují jako hybridní výroky (k hybridním výroky srov. Kosař, D. Kritika soudců v České republice. Soudní rozhledy, 2011, č. 4, s. 118) nebo hodnotový soud se skutkovým základem (srov. např. Lindon, Otchakovsky-Laurens a July proti Francii, rozsudek velkého senátu, 22. 10. 2007, č. 21279/02 a 36448/02, § 57; či Kulíš a Rózycki proti Polsku, rozsudek, 6. 10. 2009, č. 27209/03, § 37-39). V takových případech je proto nezbytné určit, do jaké míry mají tyto hybridní výroky skutkový základ a zda nejsou tyto výroky vzhledem k prokázanému skutkovému základu přehnané (rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Pedersen a Baadsgaard citovaný výše, § 76; dále rozsudek ESLP ve věci Jerusalem proti Rakousku ze dne 27. 2. 2001, stížnost č. 26958/95, § 43; nebo rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Morice proti Francii ze dne 23. 4. 2015, stížnost č. 29369/10, § 126). Při posuzování povahy výroků je dále podle ESLP nezbytné vzít v úvahu jejich celkový tón i okolnosti případu (tamtéž, § 126; rozsudek ESLP ve věci Brasilier proti Francii ze dne 11. 4. 2006, stížnost č. 71343/01, § 37).

Ústavní soud ve *svém nálezu ze dne 3. února 2015, sp. zn. II. ÚS 2051/14*, konstatoval, že při řešení kolize mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce musí být brána v potaz zejména 1) povaha výroku (tj. zda jde o skutkové tvrzení či hodnotový soud), 2) obsah výroku (např. zda jde o projev „politický“ či „komerční“), 3) forma výroku (zejména nakolik je předmětný výrok expresivní či dokonce vulgární), 4) postavení kritizované osoby (např. zda jde o osobu veřejně činnou či dokonce o osobu aktivní v politickém životě, případně o osobu veřejně známou – typicky „hvězdy showbyznisu“), 5) zda se výrok (kritika) dotýká soukromé či veřejné sféry této kritizované osoby, 6) chování kritizované osoby (např. zda kritiku sama „vyprovokovala“ či jak se posléze ke kritice postavila), 7) kdo výrok pronáší (např. zda se jedná o novináře, běžného občana, politika apod.) a konečně, 8) kdy tak učiní (tzn. např. jaké měl či mohl mít jeho autor v daný okamžik k dispozici konkrétní údaje,

z nichž vycházel, a v jaké situaci tak učinil). Tento výčet však není konečný, neboť v úvahu musí být vždy vzat celkový kontext věci a ve specifických případech mohou být významné i okolnosti, jež nelze do žádné z právě zmíněných kategorií zařadit. Evropský soud pro lidská práva v této souvislosti setrvale zastává postoj, že **jakékoli zásahy do politické diskuse vyžadují přísný přezkum** (srov. např. rozsudky Castells proti Španělsku ze dne 23. 4. 1992, č. 11798/85, odst. 42 či Ceylan proti Turecku ze dne 8. 7. 1999, č. 23556/94, odst. 34). Dále Ústavní soud v citovaném nálezu uvedl, že ve veřejné či politické debatě jsou i názory nadnesené a přehánějící ústavně chráněnými [srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 367/03 ze dne 15. 3. 2005 (N 57/36 SbNU 605)]. V nálezu sp. zn. I. ÚS 453/03 ze dne 11. 11. 2005 (N 209/39 SbNU 215) pak Ústavní soud shrnul, že „i přehánění a nadsázka, byť by byly i tvrdé, nečiní samy o sobě projev nedovoleným. Ani nepřipadnost názoru kritika z hlediska logiky a podjatost kritika nedovolují samy o sobě učinit závěr, že kritik vybočil z projevu, který lze označit za přiměřený. **Pouze v případě, že jde o kritiku věcí či jednání osob veřejných, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění, je třeba považovat takovou kritiku za nepřiměřenou. Při tom je třeba vždy hodnotit celý projev uskutečňující se ve formě literárního, publicistického či jiného útvaru, nikdy nelze posuzovat toliko jednotlivý vytržený výrok anebo větu**“ [podobně srov. též nálezy sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007 (N 111/46 SbNU 41)]. Pokud jde o kritiku ve vztahu k veřejně činným osobám, je nutno vždy rovněž zvážit, zda je při kritice konkrétní osoby zasazeno do její profesní sféry či sféry soukromého života. Pokud totiž kritika zasahuje výlučně či převážně sféru profesní, je chráněna více než kritika zasahující do sféry soukromé [srov. např. rozsudek ESLP Dalban proti Rumunsku ze dne 28. 9. 1999, č. 28114/95, odst. 50]. Ani v případě veřejně činné či známé osoby totiž nemůže platit, že by její soukromý život nebyl vůbec chráněn.

Odvolační soud ve světle citované judikatury považuje za podstatné, že žalobou napadané výroky v pořadí ze dne 3. prosince 2018 zazněly poté, co žalobce na www.parlamentnilisty.cz uveřejnil článek P.: Xxx (ze dne 5. června 2018, dostupný na <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/P.-Novodoby-zbohatlik-Mirda-Soukup-jde-do-politiky-538754>).

Sám žalobce zde (a ani v dalších člancích žalobce uveřejněných na www.parlamentnilisty.cz, které v řízení byly soudem prvního stupně provedeny k důkazu a odvolacím soudem zopakovány: xxx ze dne 24. září 2018; xxx ze dne 12. října 2018; xxx ze dne 18. ledna 2019) žalovanou, resp. jejího představitele a moderátora (označovaného za konferenciéra) pořadů Týden podle Jaromíra Soukupa a Kauzy Jaromíra Soukupa nijak nešetří.

Konkrétně v červnovém článku, pak volí hrubě konfrontační, osobní rovinu za rámcem obecných pravidel slušnosti. Mimo jiné zde uvádí: „*Soukupův pořad má přitom jedinou ambici: oslavovat velkého šéfa nejmrněavější české televize. ...*“ *Tak tedy příště, Mirdo, víš, co máš dělat. Nekomol moje jméno... Mirdo, jsi boxer. (Doufám, že už bývalý). Chápu, že četné údery do hlavy v průběhu závodní činnosti mají u boxerů jistě následky. Nejde jen o inteligenci a schopnost soustředění, to vše může u boxerů vyústit až v Alzheimeru. Doporučuji ti proto, Mirdo, abys jako prevenci proti této zákeřné chorobě (ale i proti jiným nemocem) zkusil právě sebou tolik vysmívané, čínské cvičení čchi – kung. Uvolní tě, zbaví tenzí. Staneš se celkově lepším člověkem. Ale aby někdo bral tvou televizi vážně, k tomu nebude stačit ani toto cvičení. Přátelé mi říkají, že Soukupova blábolení při jeho pořadech mají jen jeden účel. V Mirdově, těžkých údery naklepaném mozku, se totiž zrodila úžasná myšlenka. Další novodobý zbohatlík – tedy Mirda Soukup – chce jít do politiky... Tentokrát máme co dělat s dalším průzračně čistým mužem, toužícím stát se budoucím prezidentem. Bůh nás opatruj. ... a ty jsi jediný čistý, Mirdo, vid'. Jako slovo boží. ...* V říjnovém i lednovém článku se žalobce vyjadřuje ke gestikulaci Jaromíra Soukupa, hodnotí ji jako odpudivou, označuje ji za podivnou, až psychopatickou, podivnou.

Vyjadřuje-li se žalovaná v pořadí ze dne 3. prosince 2018 na adresu žalobce napadanými výroky, navazuje na úroveň předchozí debaty nastolenou již žalobcem v červnu 2018. Nelze tak – vzhledem k latce nastavené žalobcem – hovořit o nepřipustné kritice ani co do formy (výraziva).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

Pokud jde o obsah nejde o výroky bezpředmětné. Žalobce v člancích Hrozí Soukupovi ztráta licence ze dne 24. září 2018 a Soukup by neměl ztrácet nervy hrozí podáním další stížnosti Radě pro rozhlasové vysílání, což i ve spojení s předžalobní výzvou ze dne 12. září 2018 snese použitý výraz „vyhrožovat“. Ostatní hodnotící soudy mají základ v neúspěchu žalobce v senátních volbách na podzim 2018. Jak plyne z údajů na volby.cz (odvolacím soudem provedeno k důkazu postupem podle § 213a o. s. ř.), z devíti kandidátů skončil v prvním kole voleb žalobce až sedmý se ziskem 1 719 hlasů z celkových 24 882 hlasů, tj. 6,9 %, kdy první obdržel 6 178 hlasů (24,82 %) a druhý 4 775 hlasů (19,19 %). Nijak excesivní nejsou ani hodnocení žalované, kdy neúspěch přisuzuje žalobcově politické minulosti, směšnosti a absenci charisma. Jinou, resp. jedinou problematickou věcí je, že k tomu volí neslušné výrazy. K přípustnosti ad hoc v posuzované věci s ohledem na chování (vyjadřování) samotného žalobce se odvolací soud vyjádřil již výše.

20. Lze tak shrnout:

Odvolací soud tak dospěl k závěru, že pokud jde o žalobou napadané výroky – skutková tvrzení z prvních tří pořadů, žalovaná neoprávněně zasáhla do osobnostních práv

- a) v pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 1. června 2018 a v jeho repríze 20. srpna 2018: 1) výrokem o nečinném přihlížení k tunelování První městské banky, 2) výrokem o nezákonných veřejných zakázkách, 3) výrokem o platbě za skleník Fata Morgana (tedy nikoli výrokem o zaslání 300 mil. Kč, pro oprávněnost, a dále nikoli výrokem ke sponzorskému daru, resp. jednatelem sponzora, a předmětnými hodnotící soudy, které ani nebyly ve vztahu k těmto pořadům napadány);
- b) v pořadu Kauzy podle Jaromíra Soukupa 1) výrokem o nezákonných veřejných zakázkách a 2) o sponzorském daru, resp. jednatelem sponzora (tedy nikoli výrokem týkajícím se První městské banky, pro oprávněnost, ani výrokem o platbě za skleník Fata Morgana a hodnotícími soudy, které ani nebyly ve vztahu k tomuto pořadu napadány).

Pořadem Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 3. prosince 2018 žalovaná napadanými hodnotícími soudy do osobnostních práv žalobce nezasáhla (skutková tvrzení, zde žalobce nenapadal).

21. Těmto závěrům tak odpovídá rozhodnutí odvolacího soudu ve vztahu k výrokům I až III rozsudku soudu prvního stupně, kdy výsledně je tak žalovaná povinna

a) se zdržet tvrzení:

- žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy nečinně přihlížel tomu, jak byla První městská banka, a.s., vytunelována;
- v souvislosti s působením žalobce v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 132, resp. 133 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem;
- žalobce v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč;
- v době, kdy žalobce působil jako xxx – Xxx, byl této straně, tedy žalobci, poskytnut finanční dar ve výši 250 000 Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jiří M., který sám tyto finanční prostředky poslal;

b) se omluvit

ba) v pořadu Týden Jaromíra Soukupa omluvou ve znění:

„Omlouváme se panu Ing. Jiřímu P. za nepravdivé a dehonestující výroky na jeho adresu, které jsme uvedli v pořadech Týden podle Jaromíra Soukupa odvysílaných dne 1. 6. 2018 a 20. 8. 2018 o tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

- Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy nečinně přihlížel tomu, jak byla banka vytunelována;

- v souvislosti s působením Ing. P. v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 132 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem;

- Ing. P. v době své funkce náměstka primátora Hlavního města Prahy zaplatil za skleník Fata Morgana v Botanické zahradě Praha z veřejných prostředků 200 mil. Kč;

Barrandov Televizní Studio a.s.“

bb) v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa omluvou ve znění:

„Omlouváme se panu Ing. Jiřímu P. za nepravdivé a dehonestující výroky na jeho adresu, které jsme uvedli v pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa odvysílaném dne 10. 10. 2018 o tom, že

- v souvislosti s působením Ing. P. v pozici náměstka primátora Hlavního města Prahy pro finance v letech 1998 – 2002 bylo 133 ze 140 veřejných zakázek prověřovaných antimonopolním úřadem a auditory v rozporu se zákonem;

- v době, kdy Ing. P. působil xxx xxx – Xxx, byl této straně, tedy Ing. P., poskytnut finanční dar ve výši 250 000 Kč od společnosti Velantis s.r.o., jejímž jednatelem byl v té době pan Jiří M., který sám tyto finanční prostředky poslal

Barrandov Televizní Studio a.s.“

c) odstranit z pořadů dostupných ve video archivu žalované na www.barrandov.tv

ca) pokud jde o pořady ze dne 1. června 2018 a 20. srpna 2018, pasáže označené ve vztahu k veřejným zakázkám a skleníku Fata Morgana, pokud jde o kauzu První městské banky, pak jen pasáž v rozsahu slov „xxx“,

cb) pokud jde o pořad z 10. října 2018, pasáže označené k veřejným zakázkám a sponzorskému daru/jednateli sponzora, nikoli k První městské bance.

Pokud jde o pořad ze dne 3. prosince 2018, odstraňovací požadavek byl výsledně zamítnut zcela.

22. Pokud jde o požadavek žalobce na zadostiučinění v penězích, odvolací soud, ač rozsah neoprávněných výroků vyhodnotil úžeji než soud prvního stupně, dospěl shodně se soudem prvního stupně k závěru, že jsou zde splněny zákonné podmínky i pro zadostiučinění v penězích (§ 2956 o. z.), a to dokonce v částce vyšší (dvojnásobné) oproti částce přiznané soudem prvního stupně.
23. Morální forma satisfakce se zde nejeví jako dostatečná. Výroky, jimiž žalovaná zasáhla do osobnostních práv, byly skutkové povahy, tj. žalovaná ve vztahu k žalobci netvrdila pravdu, nepravdivé informace přitom šířila široké veřejnosti prostřednictvím celoplošného televizního vysílání, nepravdy vysílala opakovaně a umístila je i na svůj veřejně přístupný web do video archivu. Jak zjistil odvolací soud z Analýzy televizní sledovanosti vypracované Asociací televizního vysílání dne 9. září 2020 (č. l. 250) sledovalo v kategorii 15+ pořad Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 1. června 2018 odhadem průměrně 100 000 diváků (z toho 4 000 v - celém - Moravskoslezském kraji), u pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 20. srpna 2018 to bylo 92 000, resp. 12 000 diváků, u pořadu Kauzy Jaromíra Soukupa ze dne 10. října 2018 to bylo 124 000, resp. 14 000 diváků a u pořadu Týden podle Jaromíra Soukupa ze dne 3. prosince 2018 to bylo 128 000 diváků, resp. 14 000 diváků. Ve vztahu k televiznímu vysílání nejde o nijak vysokou, avšak ani nikoli zanedbatelnou sledovanost. Finanční satisfakce je zde namísto, přiměřenou se odvolacímu soudu vzhledem ke všem okolnostem jeví částka 100 000 Kč.
24. Vyšší částka však již důvodná není. Jednak skutečně se nejedná o pořady s vysokou sledovaností. Sám žalobce označuje TV Barrandov v článku P.: Xxx ze dne 5. června 2018 jako *nejmrňavější*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

českou televizi. Nelze též přehlednout způsob podání informací žalovanou, rozhodně nejde o pořady zpravodajské či publicistického formátu, informace jsou v pořadech často relativizovány, dovolávají se zdrojů na internetu, způsob podání může být hodnocen i jako úsměvný, či *trapný* (jako zmiňuje žalobce v článku shora zmíněném), každopádně to vše snižuje věrohodnost (vážnost) sdělovaných informací a tím i způsobilost přivodit újmu. Lze zde odkázat na hodnocení samotného žalobce, který v článku již výše zmíněném bagatelizuje účinky vysílání pořadu (dne 1. června 2018), když mu ani nestojí za to se vyjadřovat k tam odvysílaným informacím a zmiňuje, že televizi nemůže brát nikdo vážně, konkrétně uvádí: „*Nechci se proto vyjadřovat k bulvárním lžím, fantaziím a hloupostem, na kterých byl jeho trapný páteční pořad, ostatně jako vždy, založen.*“ Sám žalobce pak i tvrdí (a předkládá k tomu výsledek veřejného průzkumu), že byl oblíben a nebýt pořadů uspěl by v senátních volbách lépe. Vzhledem k tomu, že průzkum, kterého se žalobce k potvrzení popularity dovolával, byl uskutečněn až 3. až 10. srpna 2018, tj. po odvysílání prvního z pořadů, sám žalobce tak svým tvrzením o popularitě v první dekádě srpna 2018 vyvrací své tvrzení o významném vlivu pořadu na výsledek voleb, skutečnost, že byl týž pořad pak ještě dne 20. srpna 2018 reprízován, jistě také nemohla zásadně ovlivnit výsledek voleb. Další napadané pořady, pak byly vysílány až po volbách, které se konaly ve dnech 5. – 6. října 2018. Pokud jde o reakci v okolí žalobce, zjištění soudu prvního stupně ze svědeckých výpovědí, že pořady vyvolaly třebaš i nepříjemné otázky a zájem o osobu žalobce, je přesvědčivé, v souladu s běžným chodem věcí, stejně tak ale i to, že blízké okolí buď od počátku nepovažovalo tvrzení za pravdivá, tj. nezapříčinila újmu vůbec, nebo si je nechalo vysvětlit, čímž byla újma eliminována. Ani dopad v blízkém okolí žalobce tedy rozhodně neodůvodňuje vyšší zadostiučinění (a nebyl ani podstatnou okolností pro volbu formy satisfakce). Odvolací soud tak shodně se soudem prvního stupně považuje za nadbytečné slyšet svědkyně navržené žalovanou. Rozsahem, obsahem i způsobilostí přivodit újmu jde o zcela odlišnou situaci, než ve sporu Tomáše T. s vydavatelem deníku Blesk, kdy nepravdivé informace byly uveřejněny nově (objevně) na titulní straně (jejíž čtenost se pohybuje v řádu miliónů čtenářů, což je počet, který je násobně vyšší než počet diváků všech pořadů, ve vztahu ke kterým žalobce zde uspěl), věrohodněji, v aktuálním kontextu přechodu žalobce z jednoho divadla do druhého. Přiznaná částka plní funkci nejen satisfakční ale i preventivně sankční, a to již jen tím, že byla zvolena i tato forma satisfakce, nikoli pouze omluva, ač intenzita zásahu je snížena povahou či úrovní pořadu.

25. Odvolací soud tak postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně částečně změnil a částečně jej v rozsahu, který byl věcně správným, postupem podle § 219 o. s. ř. potvrdil
26. Vzhledem ke změně rozsudku soudu prvního stupně ve věci samé rozhodoval odvolací soud postupem podle § 224 odst. 2 o. s. ř. nejen o **nákladech řízení** odvolacího, ale i řízení před soudem prvního stupně, čímž byl odklizen výrok VI rozsudku soudu prvního stupně.
27. Žalobce se žalobou domáhal ochrany osobnosti ve vztahu ke čtyřem pořadům, ve vztahu ke každému z pořadů ve světle žalobních požadavků napadal vždy po třech výrocích. Ve vztahu k prvnímu a druhému (repríza prvního) pořadu byla žaloba úspěšná vždy ohledně 2,5 napadaného výroku, tj. v rozsahu 5/6 ze 1/4 předmětu řízení, tj. ve vztahu k celku 5/24 (žalovaná v rozsahu 1/6, resp. 1/24 ve vztahu k celku), u třetího v rozsahu dvou výroků, tj. 2/3 ze 1/4 předmětu řízení, tj. ve vztahu k celku 2/12 čili 4/24 (žalovaná 1/3, resp. 1/12 = 2/24 ve vztahu k celku) a ve vztahu ke čtvrtému uspěla žalovaná zcela, tj. ve vztahu k celku 1/4 = 6/24. Výsledně tak byl žalobce úspěšný v rozsahu $5/24+5/24+4/24+0=14/24$; žalovaná pak v rozsahu $1/24+1/24+2/24+6/24 = 10/24$. Poměr úspěchu a neúspěchu žalobce a žalované je 14:10 ve prospěch žalobce, tj. 58,33 % žalobce a 41,67 % žalované. Okolnost, že ve vztahu k zadostiučinění v penězích byla žalovaná co do výše částky úspěšnější než žalobce, je nepodstatná, neboť samotná výše, která ve vztahu k té části žaloby, která byla co do základu úspěšnou, záležela výše zadostiučinění na úvaze soudu. Postupem podle § 142 odst. 2, 3 o. s. ř.

(pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.), tak žalobci náleží náhrada účelně vynaložených nákladů řízení před soudy obou stupňů v rozsahu 16,66 %.

28. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně žalobce účelně vynaložil tyto náklady: soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč (vzhledem k výsledně přiznané výši zadostiučnění 100 000 Kč nebyl zbylý soudní poplatek vynaložen účelně), a náklady na právní zastoupení ve vztahu k těmto 9 úkonům právní služby (1. převzetí zastoupení; 2. předžalobní výzva; 3. žaloba; 4. replika k vyjádření k odvolání ze dne 1. července 2020; 5. účast při jednání u soudu dne 5. listopadu 2019; 6. účast při jednání u soudu dne 4. února 2020; 7. vyjádření žalobce ze dne 21. února 2020; 8. účast při jednání u soudu dne 5. května 2020; 9. účast při jednání u soudu dne 25. května 2020; pokud soud prvního stupně zahrnul i náklad na vyjádření ze dne 6. ledna 2020, nebylo to správně, neboť se jednalo o vyjádření žalované – č. l. 100). S každým z uvedených úkonů právní služby je spojena odměna ve výši 3 100 Kč/úkon (§ 7, 9 odst. 4 písm. a/ vyhl. č. 177/1996 Sb. - advokátní tarif) a režijní paušál ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Spolu s účastí zástupce na jednání (úkony 5, 6, 8, 9) pak vznikly ještě žalobci náklady spojené s cestou zástupce na jednání u soudu a zpět osobním vozidlem RZ xxx s průměrnou spotřebou 7,4 l/100 km. Vzdálenost mezi sídlem zástupce a soudem prvního stupně činí 118 km a se zpáteční cestou 236 km; čas strávený na cestě pak činí 6 započatých půlhodin. V roce 2019 podle § 1 písm. b), § 4 písm. c) vyhl. č. 333/2018 Sb. činila amortizace 4,10 Kč/km a průměrná cena nafty (vč. DPH) 33,60 Kč/l. V roce 2020 podle § 1 písm. b), § 4 písm. c) vyhl. č. 358/2019 Sb. činila amortizace 4,20 Kč/km a průměrná cena nafty (vč. DPH) 31,80 Kč/l. Součástí nákladů na právní zastoupení je i DPH, neboť zástupce žalobce je společníkem společnosti, která je plátcem DPH (§ 137 odst. 3 písm. b/ o. s. ř.).
29. Žalobci tak vznikly za řízení před soudem prvního stupně účelně vynaložené náklady řízení ve výši (zaokrouhleno na celé koruny) 48 952 Kč včetně DPH [= 2000+(9*3100+9*300+ 4*6*100 +4,1*236+3*4,2*236)*1,21+2,36*7,4*33,60+3*2,36*7,4*31,80].
30. Ve vztahu k řízení před odvolacím soudem žalobce účelně vynaložil tyto náklady: soudní poplatek za odvolání ve výši 2 000 Kč (vzhledem k zvýšení přiznané částky oproti soudu prvního stupně o 50 000 Kč nebyl zbylý soudní poplatek vynaložen účelně), a náklady na právní zastoupení ve vztahu k těmto 3 úkonům právní služby (1. odvolání, 2. vyjádření k odvolání žalované včetně repliky k vyjádření žalované, 3. účast při jednání u soudu dne 10. září 2020. S každým z uvedených úkonů právní služby je spojena odměna ve výši 3 100 Kč/úkon (§ 7, 9 odst. 4 písm. a/ advokátního tarifu) a režijní paušál ve výši 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Spolu s účastí zástupce na jednání (úkon 3) pak vznikly ještě žalobci náklady spojené s cestou zástupce na jednání u soudu a zpět osobním vozidlem RZ xxx s průměrnou spotřebou 7,4 l/100 km. Vzdálenost mezi sídlem zástupce a odvolacím soudem činí (také) 118 km a se zpáteční cestou 236 km; čas strávený na cestě pak činí 6 započatých půlhodin. V roce 2020 podle § 1 písm. b), § 4 písm. c) vyhl. č. 358/2019 Sb. činila amortizace 4,20 Kč/km a průměrná cena nafty (vč. DPH) 31,80 Kč/l. Na parkovné zástupce vyložil 60 Kč včetně DPH. Součástí nákladů na právní zastoupení je i DPH, neboť zástupce žalobce je společníkem společnosti, která je plátcem DPH (§ 137 odst. 3 písm. b/ o. s. ř.).
31. Žalobci tak vznikly za odvolací řízení účelně vynaložené náklady řízení ve výši (zaokrouhleno na celé koruny) 16 883 Kč včetně DPH [= 2000+(3*3100+3*300+6*100+4,2*236)*1,21+2,36*7,4*31,80+60].
32. Celkem tak účelně vynaložené náklady žalobce za řízení před soudy obou stupňů činí 65 835 Kč (=48952+16883). Díl v rozsahu 16,66 % z této částky činí (zaokrouhleno na celé koruny) 10 968 Kč; tuto částku je žalovaná povinna žalobci nahradit. Lhůta k plnění je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř. a místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř. (pro odvolací řízení vždy ve spojení s § 221 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Hájková

Poučení:

V části týkající se výroku **o věci samé** (výroky I až V) je **dovolání přípustné** k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V části týkající se výroku **o nákladech řízení** (výrok VI) dovolání **přípustné není** (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 10. září 2020

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu